

OPRÅB

Bragt i december-udgaven af whiplash-nyt 2012

Pas på med TERM

– og pas på de praktiserende læger, der i stadig større udstrækning kommer på kursus i TERM og BDS.

”De troede ikke på mig”

Hanne Holst Rasmussen er sikker på, at hun har haft en læge som havde været på kursus i TERM. Forløbet indikerer også i den grad, at det Hanne var udsat for – rent faktisk var lige efter TERM-modellens drejebog. Ramt med 90 km/t Hanne var sygeplejerske i 2002, da hun, i sin bil, blev ramt bagfra af en lastbil. Hanne holdt stille og lastvognen kom med 90 km/t og ramte hende bagfra. Lastvognen ramte lidt skævt – og derfor kunne Hanne selv kravle ud af den fuldstændigt ødelagte bil. På passager-siden var sædet næsten skubbet op i motorblokken. På førersiden var sædet knækket og nakkestøtten brækket af, men Hanne var tilsyneladende uskadt – og heldigvis havde hun ingen passagerer med.

”Bare ikke piskesmæld”

Lige efter ulykken mærkede Hanne ingen skader, men i dagene efter kom der voldsomme smerter i nakken. Hanne kendte fra sit job som sygeplejerske til, hvordan man i lægeverdenen stigmatiserer personer, der har piskesmæld som værende nærmest psykisk syge – ”Jeg håbede sådan på, at jeg ikke ville få diagnosen whiplash eller piskesmæld, men det var den diagnose jeg endte med at få”, siger Hanne.

Var kastebold

Nu begyndte et bizart forløb som desværre ikke er noget særsyn – det ligner det som mange andre med piskesmæld har været igennem. Der gik 15 måneder før der blev konstateret såkaldte påviselige skader i Hannes nakke. I de 15 måneder er Hanne kastebold mellem praktiserende læger og speciallæger. Hun er hos neurologer som insisterer på at ”psykologisere” - som Hanne kalder det - hendes symptomer. ”De gad end ikke at undersøge mig – de så, at jeg havde diagnosen whiplash, og så mente de, at det måtte være noget psykisk”.

Påviselige skader

Hanne havde anlagt erstatningsag – og derfor skulle der fremstilles en såkaldt speciallæge-erklæring. ”Havde jeg ikke anlagt erstatningsag, var jeg aldrig blevet ordentligt undersøgt”. Den neurokirurg som skal fremstille speciallæge-erklæringen finder frem til, at Hanne har nedsat kraft i sin venstre side – og han sender hende til scanning, hvor det konstateres, at Hanne har skader i den nederste del af nakken. Nu skulle man måske tro, at alt var godt – nu da der var konstateret påviselige skader. Men Hanne bliver stadig mere dårlig, og hun har brug for behandling – og diagnosen er stadig whiplash eller piskesmæld.

”Jeg håbede på, at jeg med diagnosen discus protrusion (skader på bruskskiver) og løse ledbånd mellem tre nakkeled, nu ville blive taget alvorligt, men i mine papirer stod der stadig whiplash”. Og derfor er Hanne stadigvæk kastebold mellem lægerne, der ikke vil tage hendes symptomer alvorligt.

”Gå hjem og træn”

På et tidspunkt er Hanne hos sin praktiserende læge, som agerer på en ny måde – og i dag er Hanne overbevist om, at lægen lige havde været på kursus i TERM-modellen - Hanne fortæller:

”En dag kom jeg i lægens praksis fordi jeg havde fået tiltagende smerter i venstre skulder – det var ca. 2 år efter ulykken. Hun opførte sig helt anderledes, end hun plejede. Jeg følte, jeg var med i en dårlig B-film. Men dengang anede jeg intet om TERM og kurser. Da jeg havde fremført mit problem spurgte hun: ”Hvad vil du gerne have ud af dit besøg hos mig i dag”? Det overrumpede mig. Det var et spørgsmål, hun aldrig havde stillet før i forløbet. Jeg vidste ikke helt, hvad jeg skulle svare, så hun fortsatte: ”Hvilke forventninger har du til mig”? Jeg svarede, at jeg jo havde fået disse tiltagende smerter i skulderen, og at det måske ville være en god ide, hvis jeg blev undersøgt af en ortopædkirurg. ”Det er ikke nogen god ide” sagde hun. ”Det kommer der intet ud af. Det går over af sig selv. Gå du hjem og fortsæt din træning”.

Ca. 1 år efter var jeg hos en speciallæge i ortopædkirurgi, der kunne diagnosticere en frossen skulder i svær grad forårsaget af ulykken. Jeg fik besked om, at jeg ikke måtte træne skulderen, og at jeg skulle regne med, at den aldrig blev god igen, fordi jeg havde trænet så meget. Da jeg konfronterede lægen med det – og meget andet – som hun heller ikke havde taget alvorligt, smed hun mig ud af sin klinik med øjeblikkelig varsel. Jeg havde bedt om aktindsigt og opdagede til min forfærdelse, at hun sagde ét til mig, men skrev noget andet i journalen. Jeg klagede til hende over, at hun i kun to ud af 30 notater og erklæringer havde nævnt mine nakke- og skuldresmerter, som var mine største problemer. Til gengæld kunne jeg i stort set samtlige notater læse om mine koncentrations-, hukommelsesproblemer og problemer med at klare at arbejde. Jeg anlagde senere en klagesag i forhold til den praktiserende læge, men det fik jeg ikke noget ud af. Hun havde arbejdet ud fra ”best practice” lød afgørelsen. I dag er jeg overbevist om, at lægen arbejdede ud fra TERM-modellen.”

150.000 for operation i Tyskland

Da ingen vil tage Hanne alvorligt bruger hun til sidst kr. 150.000, fra erstatningen , på at få en operation i Tyskland. Hun får blandt andet sat skruer i nakken – og det hjælper Hanne de følgende år. ”Var jeg ikke taget til Tyskland og blevet opereret, så var jeg død, tror jeg”. Hanne bliver mærkbart bedre efter operationen, men efter nogle år begynder problemerne igen. Det viser sig, at de skruer Hanne har fået sat i, ikke er sat ind helt efter forskrifterne. Heldigvis får Hanne overbevist dygtige danske læger om, at noget må gøres. ”Jeg vil ikke nævne deres navne, for jeg vil ikke bringe dem i fedtefadet”. Og Hanne bliver opereret og skruerne fra Tyskland, som sad løst, bliver taget ud. Skruerne havde dog gjort noget godt – de havde fået Hannes nakke til at vokse sammen de steder, hvor den var skadet. Hanne fik ved en operation taget skruerne ud i sommers - og nu kan hun mærke, at det for alvor går fremad. Hun er godt på vej til at få et liv igen.”Det er forfærdeligt, at TERM-modellen tilsyneladende vinder mere og mere frem”, siger Hanne – ”tænk, at det skal være tilladt med et enkelt pennestrøg at ændre patienters diagnoser fra at være fysisk betinget til at være psykisk betinget .

Jeg frygter, at mange af de patienter, der rubriceres under TERM-modellens funktionelle lidelser får det meget værre. Fordi de ikke tages alvorligt. Fordi de ikke undersøges. Fordi de kort og godt syltes i forhold til at blive ordentlig udredt - og der findes desværre rigtigt mange eksempler på dette". Hanne har meget mere på hjerte, men vi slutter her - i næste udgave af Whiplash-nyt kommer der noget om den bog som Hanne skrev i sin gode periode efter operationen - "Tag piskesmæld alvorligt".